

Arrest

nr. 351 403 van 11 augustus 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: Op zijn gekozen woonplaats bij
advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 6 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 februari 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 juli 2026 met toepassing van artikel 2.45 van de RvV-wet.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De Raad heeft in een beschikking van 22 juli 2026 geoordeeld dat het niet is vereist dat de partijen nog mondelinge opmerkingen voordragen en dat het beroep door middel van een loutere schriftelijke procedure kan worden verworpen op volgende grond:

"1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)" van 18 februari 2026, genomen door de adviseur van de commissaris-generaal op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker werd op 11 december 2023 de vluchtelingenstatus toegekend in Griekenland en verkreeg er tevens verblijfsdocumenten als statushouder geldig tot 10 december 2026. Hij verkreeg ook een Grieks reisdocument dat geldig is tot 10 januari 2029 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 5, Antwoord Griekse Asieldiensten). Verzoeker betwist dit niet (NPO, p. 7; DVZ-dossier, stuk 7, "Bijkomende vragen M-status Griekenland"; DVZ-dossier, stuk 7, vraag 23).

2. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een

bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid. Zo stelde de bestreden beslissing terecht het volgende vast:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. U legde weliswaar een attest neer van uw psycholoog waaruit blijkt dat u mogelijks aan posttraumatische stress lijdt maar hieruit blijkt niet dat het voor u onmogelijk zijn om op volwaardige wijze deel te nemen aan de procedure van internationale bescherming. U maakte op de Dienst Vreemdelingenzaken overigens geen gewag van deze mentale problematiek en u gaf tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal aan zich goed te voelen. U had aan het einde van het onderhoud geen opmerkingen over het verloop ervan (Bijkomende vragen m status Griekenland; Vragenlijst Bijzondere procedurele noden DVZ; CGVS, p. 2, 3, 9 en 14). Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

3. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- “in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM”;*
- “Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt”;*
- “Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken”.*

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- “alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak”;*
- “Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid”;*
- “Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling”.*

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat “alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie”.

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

4. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van maart 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstreekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen aangereikt door de partijen zoals het CERD-rapport van december 2024, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met “alle gegevens van de zaak” (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

5. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

6. Verzoeker stelt dat hij psychische stoornissen vertoont naar aanleiding van zijn eigen toestand en traumatisch en persoonlijk parcours en omwille van de oorlog in Gaza. Het psychologisch attest dat

hij neerlegde spreekt van PTSS, slapeloosheid, dissociatie, concentratieproblemen, vermoeidheid en vermijdingsgedrag. Verzoeker lijdt verder aan zenuwbeschadiging aan zijn linkerhand, waardoor hij bepaalde vingers niet kan strekken en waardoor zijn vermogen om fysiek werk te verrichten beperkt is. Uit de verklaringen van verzoeker blijkt bovendien dat hij effectief een job verloor omdat hij fysiek niet in staat was om het werk uit te voeren. Dit toont aan dat zijn lichamelijke beperking wel degelijk een concrete impact heeft op zijn kansen op de arbeidsmarkt.

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft, blijkt uit het administratief dossier niet dat verzoeker psychische of fysieke problemen heeft die een bijzondere kwetsbaarheid tot gevolg zouden hebben die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. De Raad acht de volgende vaststellingen van de bestreden beslissing immers pertinent:

“Ten derde stelt u medische en mentale problemen te hebben en meet u zich aldus een kwetsbaar profiel aan (CGVS, p. 3 en 4). Het Commissariaat-generaal is evenwel van oordeel dat uw medische/psychische problemen – zoals gedocumenteerd in België - niet in die mate gekarakteriseerd zijn dat het aan uw situatie in Griekenland een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze pathologieën een niveau van ernst zouden bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn.

Betreffende uw medische problemen:

- De impact van de problemen aan uw linkerhand op uw dagelijks functioneren zijn eerder beperkt. Zo blijkt uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u, gevraagd naar uw noden, dit ongemak niet aanhaalde (Vragenlijst bijzondere procedurele noden DVZ). U verklaarde er voorts dat u zich geen medische problemen heeft, maar dat u een litteken heeft aan uw elleboog, waar u af en toe last van heeft (Verklaring DVZ, vraag 29; Bijkomende vragen m-status Griekenland). Ook ten aanzien van de Griekse asielinstanties maakte u overigens geen gewag van medische problemen (asielossier Griekenland, p. 4, vraag 67) en uit uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud blijkt dat u in 2022, i.e. nadat u in 2021 aan uw linkerarm gewond was geraakt, nog anderhalf jaar gewerkt heeft in een magazijn en logistieke taken uitoefende (CGVS, p. 6).*
- Uit de medische documenten kan niet afgeleid worden dat er een impact is op uw dagelijks functioneren. Er blijkt enkel uit dat er sprake is van een beschadiging aan een zenuw, maar over de functionaliteit van uw linkerhand wordt niet geoordeeld.*
- Uit voorgaande kan niet afgeleid worden dat u omwille van deze aandoening aan uw hand in Griekenland niet zou kunnen werken of beroep zou kunnen doen op sociale bijstand. U toont evenmin aan dat u als statushouder in Griekenland geen toegang zal hebben tot de hiervoor benodigde medische ondersteuning, temeer uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland nooit enig beroep gedaan heeft op de gezondheidszorg (zie infra).*

Betreffende uw mentale problemen:

- Uit het door u voorgelegde attest van uw psycholoog blijkt dat u enkele – u stelt zelf een achttal (CGVS, p. 4) - consultaties bij deze hulpverlener had. Uit dit attest blijkt echter niet hoe vaak een consultatie had bij uw psycholoog, welke therapie u precies krijgt of genoodzaakt bent te volgen en of u al dan niet medicatie krijgt. Voorts is er evenmin sprake van een diagnose. Er wordt enkel melding gemaakt van een aantal symptomen in uw hoofd en er wordt aangegeven dat deze lijken te passen binnen de diagnose van een posttraumatisch stresssyndroom, doch uit niets blijkt dat u ook effectief gediagnosticeerd bent als dusdanig.*
- In dit attest wordt evenmin op objectieve wijze vastgesteld dat uw zelfstandig functioneren door de aanwezigheid van deze klachten op zulk een manier beïnvloed wordt dat u niet meer in staat zou zijn om in Griekenland uw rechten te doen gelden. Uw psycholoog baseert zich immers enkel op uw beweringen in dit verband. Uit uw verklaringen blijkt overigens dat u in Griekenland niet de nodige stappen ondernomen heeft om psychologische hulp te zoeken voor uw problemen (CGVS, p. 5).”*

Gelet op het voorgaande kan niet op objectieve wijze een bijzondere kwetsbaarheid in hoofd van verzoeker worden vastgesteld die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden

blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

Bijgevolg werd er tevens terecht geoordeeld dat verzoeker geen nood had aan specifieke steunmaatregelen, wat hij tevens zelf al aangaf bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ-dossier, stuk 7, "Vragenlijst bijzondere procedurele noden"):

7. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 10 december 2026 hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker toont aldus ook niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

8. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen. Zo zette de besteden beslissing terecht het volgende uiteen:

"Vooreerst dient hierbij vastgesteld te worden dat u slechts een zeer korte tijd in Griekenland hebt verbleven. U verzocht er op 1 december 2023 om internationale bescherming. Op 11 december 2023 werd u erkend als vluchteling. Eind maart 2024 verliet u Griekenland. Aldus heeft u nauwelijks een viertal maanden in Griekenland doorgebracht. Deze periode is niet representatief om uitspraken te doen over uw mogelijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand, onderwijs en huisvesting. Dat u dermate snel Griekenland verliet getuigt bovendien niet van een oprechte intentie om er een duurzaam bestaan uit te bouwen en er uw rechten te doen gelden.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. In dit verband kan er gewezen worden op volgende vaststellingen.

Betreffende huisvesting:

- U gaf aan dat u in Athene aanvankelijk dakloos was. Na uw terugkeer vanuit Toriko, waar u verbleef in een woning samen met vele andere personen, vond u in Athene onderdak in een gedeelde woning waar u enkele weken kon verblijven (CGVS, p. 10 en 11). Eerder had u ook aangegeven dat u in Athene zowat overal overnachtte, niet alleen op straat maar ook bij vrienden (Bijkomende vragen m-status Griekenland d.d. 6 november 2025).**
- Zoals hieronder beschreven richtte u zich in Griekenland niet tot hulporganisaties in het kader van uw zoektocht naar werk en/of huisvesting (CGVS, p. 11).**
- Uw broer, die vanuit Duitsland terugkeerde naar Griekenland, verblijft momenteel in een collectieve huurwoning (CGVS, p. 8).**

Betreffende werk:

- U vond werk in een restaurant. Na enkele dagen werd u er ontslagen omdat u fysiek niet in staat zou zijn om dit werk uit te oefenen (CGVS, p. 8 en 10). U klaagde uw ontslag omwille van uw handicap evenwel niet aan bij de Griekse autoriteiten of bij de arbeidsinspectie (CGVS, p. 9). Dat dit een illegale tewerkstelling betrof en de politie u alleen maar verder in de problemen zou brengen is een rechtvaardiging die niet overtuigt. Indien u de autoriteiten niet op de hoogte brengt van bepaalde feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. Dat niemand u informeerde over uw rechten en de procedures (CGVS, p. 9) kan evenmin overtuigen. Het komt immers ook aan u toe om een actieve houding aan de dag te leggen en de nodige stappen te zetten om uw rechten te doen gelden.**
- U ging in Athene werk zoeken in alle winkels en restaurants en u sprak met alle Arabieren over de mogelijkheid om werk te vinden. Dit zijn niet meer dan blote beweringen en uit niets blijkt dan ook dat u stappen gezet heeft om een officiële tewerkstelling te vinden of dat u zich gewend heeft tot**

uitzendkantoren of tewerkstellingsbureaus, hetgeen blijkt uit de vaststelling dat u zich niet richtte tot DYPA (CGVS, p. 11).

• In Toriko heeft u niet gewerkt. Gevraagd wat u ondernam om er werk te vinden, gaf u aan dat het een klein dorp was, dat er vooral ouderen waren en dat jullie in de omgeving wel rondvraag deden maar er geen mogelijkheden waren (CGVS, p. 11). Ook hieruit blijkt niet dat u zich richtte tot officiële instanties in het kader van uw zoektocht naar werk.

Betreffende taalonderwijs en hulporganisaties:

• U volgde geen taallessen in Griekenland omdat dit niet uw prioriteit was en u vond ook niemand die u de weg ernaartoe kon wijzen (CGVS, p. 11 en 12). In dit verband dient erop gewezen te worden dat het de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige stappen te zetten om zijn of haar rechten te doen gelden.

• In dit verband kan erop gewezen worden dat u verklaarde dat er in Griekenland geen hulporganisaties bestaan (CGVS, p. 11), hetgeen tegengesproken wordt door de beschikbare informatie, waarnaar hierboven reeds verwezen werd. U gaf nochtans aan dat u graag contact had gehad met hulporganisaties om hulp of ondersteuning te krijgen (CGVS, p. 11). Het houdt dan ook geen steek dat u ondanks deze bewering er niet in slaagde om in contact te treden met een dergelijke hulporganisatie.”

Bovendien wees de bestreden beslissing terecht op verzoekers zelfredzaamheid en netwerk:

“Betreffende uw zelfredzaamheid en uw netwerk in Griekenland:

• U werd in het verleden financieel gesteund door uw broer en een aantal vrienden (CGVS, p. 8, 11 en 13).

• Uw broer M.(...) verblijft momenteel in Griekenland, alwaar hij het vluchtelingenstatuut bezit. Hij woont er in een collectieve woning op Kreta. Dat hij momenteel geen werk heeft wijt u aan de weersomstandigheden (CGVS, p. 7 en 8).

• Uw neef A.(...) M A .(...) (.....) heeft net als u het vluchtelingenstatuut in Griekenland. In het kader van zijn verzoek om internationale bescherming in België werd op 27 november 2025 een weigeringsbeslissing genomen.

U toont niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoont. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. U toont niet aan dat u, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.”

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat verzoeker beschikt over voldoende zelfredzaamheid en een netwerk en aldus keuzemogelijkheden heeft om een duurzaam leven in Griekenland op te bouwen. Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij kan niet overtuigen of aantonen dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien.

9. Hoewel de beschikbare informatie getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereiken of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

10. Waar verzoeker gewag maakt van discriminatie en racisme, moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig ook, maar dat dit niet tot het besluit leidt dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland.

11. In zoverre verzoeker kritiek uit op het feit dat het persoonlijk onderhoud werd afgenomen in het Engels en dat de vertaling ervan werd gegenereerd via een digitaal vertaalprogramma, merkt de Raad op dat verzoeker geen opmerkingen heeft geformuleerd ten aanzien van de notities van het persoonlijk onderhoud in het kader van oud artikel 57/5quater, § 3, van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt verzoeker overeenkomstig oud artikel 57/5quater, § 3 van de Vreemdelingenwet geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijke onderhoud die hem werden bezorgd.

Volledigheidshalve wenst de Raad toch nog op te merken dat uit het administratief dossier blijkt dat de taal van de procedure waarin het onderzoek is gevoerd het Nederlands is en dat de bestreden beslissing genomen is in het Nederlands. Dienaangaande wordt benadrukt dat uit vaste rechtspraak van de Raad van State blijkt dat uit oud artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet niet kan worden afgeleid dat de tolk die de verklaringen van de verzoeker om internationale bescherming vertaalt dit rechtstreeks moet doen in de taal van de procedure, noch dat de taal van het onderzoek uitsluitend het Nederlands moet zijn (RvS 6 januari 2003, nr. 114 257; RvS 9 maart 2004, nr. 128 986). Oud artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet legt geen verplichting inzake taalgebruik op aan de ambtenaar en de tolk tijdens het persoonlijk onderhoud. Ook in dit verband blijkt niet dat er zich tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS vertaalproblemen zouden hebben voorgedaan. Verzoeker levert zoals eerder vermeld ook geen inhoudelijke kritiek op de vertaling van het verhoor door de EUAA-expert dat in de Engelse taal doch met bijstand van een tolk Arabisch plaatsgevonden heeft. Verzoeker geeft verder allerm minst blij van het feit dat hij de vragen niet goed begrepen heeft. Evenmin toont hij aan dat hij verhinderd werd bepaalde verklaringen af te leggen, waarvan hij meent dat die belangrijk waren in het kader van zijn beschermingsverzoek.

Voorts blijkt niet dat zich tijdens het persoonlijk onderhoud vertaalproblemen hebben voorgedaan. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij de gestelde vragen niet begreep of dat zijn verklaringen onjuist werden weergegeven. Evenmin toont hij aan dat hij verhinderd werd relevante elementen naar voren te brengen. De loutere bewering dat de vertaling onnauwkeurig zou zijn, zonder concrete en verifieerbare voorbeelden, volstaat niet om de betrouwbaarheid van de notities in twijfel te trekken. Uit het dossier blijkt bovendien dat de vertaalde notities werden gecontroleerd door een dossierbehandelaar, hetgeen niet strijdig is met oud artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad herinnert eraan dat artikel 57/5ter van de Vreemdelingenwet het toelaat om personeel van een andere instantie tijdelijk in te schakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. In de wettekst wordt nergens gespecificeerd dat met 'een andere instantie' uitsluitend een Belgische instantie wordt bedoeld. De interpretatie van dit artikel wordt nader toegelicht in de Memorie van Toelichting bij artikel 57/5ter, § 1, van de Vreemdelingenwet (zie Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp van 22 juni 2017, DOC 542548/001, p. 93). Hierin staat geschreven: 'Deze nieuwe bepaling laat echter toe om ook personeel van een andere instantie – dus zonder dat zij voor het Commissariaat-generaal werken – in te schakelen voor het afnemen van het gehoor ingeval van een groot aantal gelijktijdige verzoeken. [...] Daarnaast zou ook het personeel van andere (overheids)instanties of experts van een asiendienst van een andere EU lidstaat kunnen worden ingeschakeld voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud. Het kan ook gaan om experts aangesteld door EASO.' Hieruit blijkt aldus ontegensprekelijk dat de Commissaris-generaal niet enkel Belgische ambtenaren stricto sensu, maar ook medewerkers van het EUAA (voormalig: EASO) kan inschakelen voor het afnemen van het persoonlijk onderhoud bij het Commissariaat-generaal.

De Raad stelt verder vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat de betrokken expert partijdig zou hebben gehandeld. De nationaliteit van de onderhoudsafnemer is op zich niet relevant voor de beoordeling van diens onpartijdigheid. Uit de stukken van het dossier kan geen vooringenomenheid of gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Ook aan het einde van het persoonlijk onderhoud werden geen opmerkingen in die zin geformuleerd.

12. In zoverre verzoeker aanvoert dat de notities van het persoonlijk onderhoud werden vertaald door Deepl Pro en dat dit programma tot gevolg heeft dat men de toestemming verleent om persoonlijke gegevens te gebruiken, wijst de Raad erop dat Deepl Pro een betalende automatische vertaaltool is die de nodige garanties biedt op vlak van gegevensbescherming. De vertaalde teksten worden niet opgeslagen en niet gebruikt voor trainingsdoeleinden. Verder werd de vertaling nadien gereviseerd door het CGVS. Dit wordt uitdrukkelijk vermeld in de transcriptie van het interview. De data die verwerkt wordt, is in overeenstemming met de GDPR (Landeninformatie, stuk 6, nr. 2, “Data Processing Agreement”)

13. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, “QY t. Bondsrepubliek Duitsland”, overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard.”

Geen van de partijen heeft binnen de in artikel 2.45, § 3, van de RvV-wet vastgestelde termijn verzocht om te worden gehoord, of de partij die binnen die termijn gevraagd heeft om te worden gehoord, heeft dit niet gedaan overeenkomstig artikel 2.45, § 3, eerste lid, of artikel 2.21, eerste lid, 4°, van de RvV-wet.

Hieruit volgt dat de partijen op grond van artikel 2.45, § 4 van voormelde wet worden geacht in te stemmen met de in de beschikking opgenomen grond.

Bijgevolg wordt het beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op elf augustus tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

S. VAN CAMP

